

Derfor den høitærede Minister, og den foregaaende ærede Minister, det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 1ste Valgkreds (Hall), som synes at holde saameget paa Administrationens Værdighed, — ligesom andre Minister fortiden gjøre; det høre vi næsten daglig — vilde forklare mig dette Fænomen, saa kunde vi maasse endnu tale om den Betsignelse, som der ligger i den Slags Regeringsmagimer, som gaa ud paa absolut at ville holde saadanne Stiftelser og Anstalter udenfor Repræsentationens Indflydelse. Hvad Spørgsmaalet om Konto VI. 2 angaar, da deler jeg nogle af de Betragtninger, som med saa megen Varme bleve fremsatte af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 1ste Valgkreds (Hall), og jeg er tilbøielig til at tro, at ikke saa Medlemmer af Finantsudvalget dele dem, men naar det ærede Medlem antog, at den høitærede Minister kun havde til Hensigt simpelt hen at forlange en Forhøielse af Beløbet for paa sin Konto at kunne lade Administrationen uddele Summen, maasse efter de samme Regler som hidtil, saa forekommer det mig ialtfald, at der er Sandhynlighed for, at Følgen deraf vilde blive, at man negtede at gaa ind paa nogensomhelst Forhøielse af Kontoen paa disse Vilkaar. Naar man skulde tro de Udtalelser, som man af og til hører om det meget Pinlige for vedkommende Ministre i at have med denne Række personlige Spørgsmaal at gjøre, saa forekommer det mig at maatte være i alle Parters Interesse, som man kunde nærme sig visse mere bestemte Regler for Anvendelsen deraf, og jeg er tilbøielig til at tro, at mange flere end det ærede Medlem for Veile Amts 5te Valgkreds (Sørensen) maatte kunne ønske Bestemmelser fastsatte for en Tid med Hensyn til Personerne. Der kan Ingen komme op paa Konto I. uden ved et Votum af Rigsdagen, det er et personligt Spørgsmaal; hvad var der til Ginder for, at Andre kom op paa Konto II. paa 2—3 Aar ved Votum af Rigsdagen, og Ministeren vilde da være fri for de pinlige, personlige Overløb og for Anstregelserne med at faae Beløbene uddelte paa rette Maade; thi jeg tvivler ikke paa, at han har Ulemper med at faae Beløbene anvendte. Jeg tror, at det tilbøielig i denne Retning ikke er urigtigt at stille Betingelser for en Forhøielse af Beløbet. Den Maade, hvorpaa i det Hele taget Bevillingsmyndigheden har stillet Bevillinger til Ministeriets Frihed gennem en lang Række af Aar, vidner om, hvor lemsfældig man vil gaa til Værks ved Anvendelsen af saadanne Betingelser. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) vil jeg med Hensyn til selve Udtrykkene, vedkommende det oprindelige Forslag angaaende Anvendelsen af de 2000 Kr., hvortil Forslaget er stillet under Nr. 60, henvise til Betænkningens Bilag, og han vil da se, at man har forstaaet det paa samme Maade, som jeg udvillede sidst. Jeg skal gjentage, at

naar Endringsforslaget under Nr. 60 bliver vedtaget, da er Beløbet stillet til Ministerens frie Anvendelse efter de Antydninger, der iøvrigt ere givne i Betænkningen.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Worsaae): Jeg skal ikke opholde det høie Thing ret længe. Jeg vil kun ledsage den ærede Ordførers Udtalelser med et Par korte Bemærkninger. Den første skal da gjælde den Embedsmand, om hvis Lønningsforhøielse der er Tale. Jeg maa berygte, at den ærede Ordfører har misforstaaet mine Udtalelser, som om jeg i en meget nær Fremtid agtede at forelægge et Lovforslag om Ordningen af Arkivvæsenet her i Landet. Jeg har kun sagt, at jeg var i Begreb med at forberede noget Saadant, og det er en Selsølgelse, at dette vil kræve længere Tid, saa meget mere, som der er Spørgsmaal om Lokaler til en saadan Institution. Det er netop ved disse forberedende Arbejder, jeg vil benytte hans sagkyndige Hjælp, og jeg skulde derfor sætte overmaade megen Pris paa, om netop denne Mand, som har arbeidet saa meget i denne Sags Tjeneste, kunde faae en Opmuntring til de betydelige Arbejder, der ville komme til at paahvile ham. Jeg tror derfor ikke, at det er ganske billigt at udsætte denne Sag med Hensyn til hans Lønningsforhøielse, indtil Arkivvæsenet engang kan blive ordnet, hvilket, som ogsaa min ærede Forgænger udtalte, vil medtage længere Tid. Naar dernæst den ærede Ordfører har fremdraget, at jeg ikke paa Budgettet klart og bestemt har fremsat en Opgjørelse af Theatrets Status og Afgjørelse af den ældre Gjæld i Henhold til Bestemmelserne i Loven af 1870, da er det ganske rigtigt, men Grunden dertil er, at det paa den Tid, da Budgettet blev affattet og trykt, var aldeles umuligt for Ministeriet at have nogensomhelst klar Forestilling om, hvorledes egentlig Situationen vilde komme til at udvikle sig. Jeg turde ikke paa et saa tidligt Standpunkt fuldstændig binde mig, forinden jeg havde set for det første Theatrets Bygning færdig og dernæst Theatret aabnet, og hvad Indtægt det vilde give. Jeg indskrænkede mig derfor til i Anmærkningerne til Finantsloven at udhæve, at det skulde afgjøres, og jeg vilde selsølgelig ogsaa til 3die Behandling af Finantsloven have gjort Forslag, forsaavidt ikke allerede det ærede Udvalg havde stillet Forslag, som kunne bringe Sagen til en Afgjørelse. Hvad dernæst Theatrets Gjæld angaar, om den skulde udstemmes eller ikke, da er det jo forsaavidt en temmelig ligegyldig Sag for Theatret, naar man saa, vel at mærke, indretter Tilskudet derefter. Men det er det, jeg har tilladt mig at udtale mig imod, at man skulde lade Gjælden blive staaende og ikke give Theatret større Tilskud, end hvad der var foreslaaet af Flertallet, hvorved Theatret aldeles Intet fik; det fik ikke nogen større Sum end den, der var nødvendig til deraf at